

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ȐI.

ANULŪ XLVIII.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrieri nefrancoate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N°. 153.

Joi, 11 (23) Iuliu.

1885.

Brașovŭ, 10 (22) Iuliu 1885.

Ȑilele aceste espozițiunea ungară a fostŭ vi-
sitate de unŭ numărŭ mare de membri ai reu-
niunei economice cehe din Kolin în Boemia.
Acastă împrejurare oferă privilegiu foilorŭ maghiare
de-a face Ȑrăși puțină frățietate.

O mână spală pe alta, — exclamă „Pesti
Naplo; — Cehii n’au venitŭ la Budapeșta ca să
facă politică, ci au venitŭ aici să caute simpatii
și acum, după ce din inimiză ce ne erau mai
înainte când făcŭ agitațiunei panslave și așțau pe
Slovaci și pe Ruteni în contra noastră, au deven-
itŭ prietenii noștri, renunțându la ori-ce uneltiri
în contra Ungariei, ei vorŭ află aceste simpatii
la noi.

Noi ne-amŭ împăcatŭ cu Nemții — adaugă
foia maghiară — și Cehii voiescŭ să se împăce
acum cu ei. Noi, Maghiarii, amŭ încheiatŭ pactu-
lŭ cu Austria nu cu Nemții sŭu cu altă națio-
nalityate de acolo și decă se va respectă și sus-
ținé acestŭ pactŭ nu ne mai pasă cum se vorŭ
împăca popórele din Austria între sine.

Interesele noastră cerŭ ca să ne putemŭ în-
țelege cu majoritatea Reichsrathului din Viena și
decă Cehii au aȓi o influință decisivă în acestŭ
parlamentŭ trebuie să căutămŭ a sta bine cu ei,
adaugă „Pesti Naplo“.

Nu se póte negă că această politică apare
destulŭ de reală și practică și „Pești Naplo“
totdeuna a avutŭ înclinare spre alianța cu Cehii
cu scopŭ, se înțelege, de a jucă apoi cu atâtŭ
mai bine pe Nemți. Cu tóte aceste însă partea
reală a afacerii este a se căută în altă parte.

Decă șoviniștii din Peșta se sŕntŭ așa de
fericiți, că i-au vizitatŭ vre-o miă de economi-
cehi din Kolin, acăsta este o dovadă reală, că
guvernării din Ungaria, ne mai avēndŭ puterea
de-a paralisa desvoltarea federalistă din Austria,
suntŭ constrinși a socoti cu noii factori.

O mână spală pe alta.

Cehii voiescŭ să câștigne timpŭ sŕe a-șī asi-
gură și întărē noua lorŭ pozițiune și de aceea
se ferescŭ a dá privilegiu de amestecŭ în afacerile
Austriei. Maghiarii de altă parte vorŭ să căș-
tigne timpŭ pentru opera maghiarisării și de
aceea vorŭ se-și facă mână bună cu Cehii,
între marginile dualismului.

Să admitemŭ, că așa o vorŭ duce-o încă
dece ani.

Care va fi rezultatulŭ ?

Cehii vorŭ fi și mai tari și votulŭ lorŭ va
cādē și mai multŭ în cumpēnă, Ȑr Maghiarii
vorŭ fi întăritŭ numai nemulțămirea din țērá.
Cine din doi va avē atunci avantajulŭ practicŭ ?

Celŭ mai înțeleptŭ alŭ națiunei.

II.

Spună-ne înțeleptulŭ Moldován Gergely
decă e vorba de cultivarea poporului, câte șcǔle
de statŭ cu limba de propunere românească s’au în-
ființatŭ în urma stăruițelorŭ sale ca inspectorŭ
școlarŭ, căci legea ȓice apriatŭ: că fie-care ce-
tățēnŭ trebuie se-și obțină învățătura în limba
sa maternă ?

Noi cu cultura și averea noastră n’avemŭ
speranță să trântimŭ pe Ungurŭ din scaunulŭ
egemoniei lorŭ, precum ne îndēmnă cam ironicŭ
d. Moldován Gergely, dăr las’ că trântiți suntŭ

ei destulŭ și aȓi de jidovi și vorŭ fi și mai a-
marŭ în viitorŭ.

Moldován Gergely își bate jocŭ de aceea,
că noi, a mână cu romanitatea noastră, reclamămŭ
teritoriul, anume Ardélulŭ, pentru noi și drepturi
pentru folosirea limbei noastre în administrațiune
și justițiă. Sē nu fi auditŭ d-sa ca inspectorŭ
școlarŭ regescŭ nimicŭ până acumŭ de Elveția,
de America, de Belgia și de aceea ce se în-
tēmplă chiarŭ sub ochii noștri aȓi în Austria ?
Mai mari minuni s’au întēplatŭ și se întēplă
și aȓi în lume, decâtŭ ar fi împlinirea acestorŭ
pretensiuni ale noastre ! Roma a cuceritŭ lumea,
Grecia cea mică a sfărâmatŭ puterea Persilorŭ,
Francia, Italia, Germania s’au formatŭ în totŭ
atâtea staturŭ pe basa limbei, și frații de cruce
ai d-lui Moldován dela „Kultur-egylet“ din Clușiu
vrēu să inghițā 11 milioane de concetățēni. Apoi
noi mai scimŭ și aceea, că pozițiunea favo-
rabilă, în care se află și de care abuzēzā atâtŭ
de cumplitŭ și nesocotitŭ aȓi Ungurii, nu și-au
stors’o nici cu cultura lorŭ cea mare, nici cu
puterea lorŭ cea formidabilă, nici cu averea lorŭ
cea colosală, ci li-a aruncat’o în brațe Sado-
va ca unŭ darŭ alŭ sorții orbe. Cunoscēmŭ noi și
jertfele cumplite, ce se aducŭ din puterile țērei
pentru susținerea acestei pozițiuni favorabile ra-
sei lorŭ, nici aceea nu ni-e secretŭ, că stăpânii
noștri lasă pe Bismarck să taie tutunul pe spi-
narea lorŭ, numai să nu se supere pe ei.

Tare ne impută Moldován Gergely mai în-
colo, că ne tăiamŭ de cătră societățile maghiare,
nu ne place a vorbi unguresce și nu ne însu-
fletimŭ la audulŭ cântecelorŭ unguresci. Dēr
aceste tóte’sŭ așa precum afirmă Moldován
Gergely și vorŭ fi și mai așa. Dēr cine’i de
vină ? Pună d-sa mână pe inimă și spună dreptŭ:
póte óre unŭ Românŭ cu consciințā națională
lua parte la societăți unguresci, fără să se es-
pună la cele mai mari neplăceri ? Au „Kultur-
egylet“ -iștii d-lui măcarŭ delicately omului
prostŭ să nu-ți spună, când ești într’o societate
cu ei sŕu chiarŭ óspele lorŭ și facŭ politică,
lucruri de acele în față prin cari sciu de sigurŭ
că te insultă ? E lucru sciutŭ, că purtătorii a-
ceștia de cultură în societățile lorŭ față cu cei de
alt némŭ se pórtă așa, încâtŭ se pare a fi presu-
pusŭ: că nemaghiarii, pentru onórea de a putē
lua parte la societatea lorŭ, și-au desbrăcatŭ na-
ționalitatea pentru totdeuna sŕu celŭ puținŭ
pentru durata societății și-au lăsat’o acasă.

Apoi limba ni-o persecută și insultă pe totŭ
pasulŭ în societate, foi și oficie, pentru aceea
trebuie să o iubimŭ și vorbimŭ noi mai tare ?
Cine să o iubescă, decă nu o vomŭ iubi nici
noi ? Căntecele și ariele românesci Ungurii nu
le potŭ suferi; pentru ce se ne fiă nouē mai
dragi ale lorŭ decâtŭ lorŭ ale noastre ? Au óre
ale lorŭ privilegiuri sŕu drepturi excepționale ?
Dumnelorŭ o credŭ, dēr noi nu o vomŭ admite
în veci. Sē le spună d-lŭ Moldován, că numai
iubirea produce iubire, numai simpatia simpatia,
numai urbanitatea urbanitate, cu unŭ cuvēntŭ:
cine ce sēmănă aceea și seceră. Cu bāta nu poți
face pe nimenea să te iubescă.

În fine ne impută d-lŭ Moldován unŭ pē-
catŭ fórtē uriciosŭ, *invidia*. ȓice că invidiamŭ
pe Maghiari pentru prosperarea națiunei lorŭ și
acăsta este cauza contrarietății noastre. Cumcă
nu ne póte părea bine vedēndŭ: că poporulŭ
nostru pe tóte căile și cu tóte mijlócele se sēră-
ceșce; că tótă puterea materială a statului se în-
trebuințēzā numai și numai pentru cultura și în-
ăntarea rassei maghiare și nouē nu ni se Ȑrtă a
ne cultiva nici cu crucerii noștri proprii; că Ro-
mânulŭ, câtŭ numai se póte, nu începe în
nici o funcțiune; că nici măcarŭ atăta nu ni se
respectēzā concetățēnitatea, încâtŭ în direcțorii să
se pună ómeni cu cari Românii să se înțēlgă —
nu negămŭ; dēr de invidiatŭ n’avemŭ nimicŭ de

la Ungurŭ. Dēșii plătescŭ prosperitatea lorŭ de
aȓi tórtē scumpŭ, câtŭ nu face: *cu simpatia lumei
civilizate și cu iubirea popórelorŭ conlocuitoare*. Sē
nu se înșele d-lŭ Moldován cu frații lui de cruce,
aceste douē și mai alesŭ asta din urmă e per-
dută, pentru aceea nu-i invidiamŭ, *ci îi compătimŭ
mimŭ din sufletŭ*.

Dlŭ Moldován ne prognosticēzā nimicire to-
tală, decă nu ne vomŭ întórcē la calea îndege-
tată de d-lui. Necum să slăbimŭ, dēr ne întă-
rimŭ în făcare ȓi. Ungurii încă pe vremea
Neamțului au fostŭ mai desinteresati patriotŭ și
mai înfocați naționaliști. Nouē încă ne-a trebuitŭ
o opresiune, ca Ungurilorŭ cea nemțescă, ca să se
trezescă toți din somnulŭ letargicŭ.

Mulțumită d-lui și volniciei „Kultur-egylet-
tilorŭ“ s’au și trezitŭ toți. Pre când după 1848
făceau politică numai doi archierei români, aȓi
în tóte unghiurile țērii se ridica bărbați, cari suntŭ
gata a se luptă pentru drepturile națiunei lorŭ.
Junimea va avē pe cine respectă, admiră și imită
în viitorŭ. Precātŭ ne strică materialmente con-
trării cu volniciile lorŭ, însutitŭ pe atâtŭ căș-
tigămŭ moralicesce. Putemŭ strigă cu mândriă
în lume: toți Românii suntemŭ una în cugete și
simțiri !

D-lŭ Moldován speră totŭ binele în viitorŭ
dela „Kultur-egylet“. Noi încă sperămŭ multŭ
dela „Kultur-egylet“, aceea, că decă arŭ mai
fi între Români ómeni cu sânge de bróscă, cari
sē nu se fi însufletitŭ pân’acum pentru limba și
națiunea lorŭ, la vederea scopului și față cu u-
neltirile „Kultur-egylet“-ului nu e cu puțință să
nu Ȑsă și aceștia din apathia lorŭ de pân’acum.
„Kultur-egylet“-ulŭ va face cu desēvșire una
pe cele trei milioane de Români și nu-i va lăsă,
până nu-și vorŭ vedē asigurată esistența lorŭ *na-
țională* în acăsta țērá. Numai să nu facă cum-
va mai înainte fiasco, ca „Csángo-egylet“-ulŭ.

După tóte aceste sfătuescŭ pe d-lŭ Moldo-
ván Gergely să lase politica la o parte. Sē ne
credă, că n’are norocŭ în politică.

Anglia și Rusia.

Cu privire la cestiunea afgană, foile rusesci se în-
cērcă să desmîntă scirile alarmatóre despre mișcările tru-
pelorŭ rusesci la granițele afgane și cu deosebire în de-
fileulŭ Zulficarŭ. Cu tóte acestea, din cele ce scrie
»Nord«, organŭ oficiosŭ rusescŭ ce apare în Bruxela, se
póte vedē că în adevērŭ Rușii facŭ pregătiri grāmădindŭ
mereu trupe în granițele afgane. Numita fóia ȓice că,
cu tótă atitudine fermă a guvernului rusescŭ în ces-
tiunea Zulficarului, elŭ nu și-a schimbatŭ intențiunile sale
pacifice. Dacă se trimittŭ trupe rusesci, acăsta o cere
prevederea naturală în ținuturi atâtŭ de depărtate și
espune atórorŭ eventualității. Fóia din Bruxela, care e
inspirată de cancelaria de statŭ din Petersburg, accentu-
eză că mișcările de trupe la granițele afgane nu numai
că nu suntŭ unŭ obiectŭ de neliniște, ci mai multŭ unŭ
elementŭ de siguranțā, căci vedēndŭ-se Afganii față cu
o putere armată rusă îndestulitóre, s’ar feri d’a provoca
unŭ nou conflictŭ ca celŭ dela riulŭ Kușk. Rusia tre-
buie să se asigure în contra mișcărilor trupelorŭ afgane
și acăsta cu atâtŭ mai multŭ, că asigurările de amicițiă
date în parlamentŭ de lordulŭ Churchill pentru Emirulŭ
din Afganistanŭ, precum și purtarea preventóre a co-
misiunei englese de granițe față cu Afganii, nu potŭ de-
cătŭ să întărescā pe aceștia în părerea, că Anglia do-
resce ca ei să caute cērtă cu Rușii. Împrejurarea,
că statulŭ maiorŭ generalŭ rusŭ ia mēsuri în contra tu-
turatorŭ eventualitățilorŭ, nu póte avea nici o influințā rea
asupra tractărilorŭ pendinte dintre cabinetele din Londra
și Petersburg.

Cum vedemŭ, fóia rusescă e fórtē meșteră în lă-
muririle sale, credēndŭ că Englezii vorŭ fi atâtŭ de orbi
ca vorbele ei să le ia de bani bunŭ. »Nord« se înșelă
însē, căci Ȑtă ce se comunică din Londra: O deputa-
țiune a comercianților s’a prezentatŭ la ministrulŭ de

marină lord Hamilton și i-a atras atențiunea, ca guvernul să întărească marina statului, deoarece litoralii și coloniile engleze nu sunt destul de bine apărute. Comercianții voru da guvernului totu ajutorul posibil. Ministrul a și declarat, că bugetul flotei s'a sporit de ja în anul acesta cu 2 milioane funți sterlingi. Se lucrează la planurile de apărare și se voru spori tunurile de calibru greu și torpilele.

„Times“ da următoarele amărune despre trupele rusești și afgane din apropierea Zulficarului:

„Rușii au în defileul Zulficar v'r'o 1500 de omeni, după cât suntem noi informați. Alții dicu că se urcă până la 3000 de omeni. În Acrobatu se află 200 până la 300 de omeni. Despărțământul afgan din defileul Zulficar se retrăsese acum câteva luni la Gulran, unde se află și acum, dar se crede că o parte mică din el a înaintat pin nou spre Carez-Elias.“

Despre starea Heratului scrie „St. James Gazette“:

„Fortărăța se află într'o stare de apărare mai bună decât cum se credea. Colinele dinprejur sunt pre departe, pentru ca o artileria cum au Rușii să pōtă domina locul. Șanțurile formeză un puternic mijloc de apărare. După incidentul din Penşdeh, fură ocupați v'r'o 2000 de omeni cu întărirea fortificațiilor. Atunci se aflau 5000 de ostași afgani acolo, și de atunci au mai sosit în Herat însemnate întăriri de trupe. Trupele sunt însuflețite de spiritul rezistenței. Cu pregătiri energice de câteva săptămâni, cu câteva trenuri de transport de proviziuni militare din Cabulu — acesta e părerea oficerilor competenți — Heratul pōte rezista cinci șese luni atacurilor dușmane. Nutrimentul e din abundență în această vale bogată și poporațiunea e destul de numeroasă, ca să te poți basa pe ea.“

„Daily Telegraf“ află, că guvernul englesu priveșce cu mare îngrijire întărirea trupelor rusești pe amândoi țerrni Heri-Rudului, și elu are informațiuni, că țaria numerică a trupelor rusești acolo trece peste cerințele strictu pacifice. Guvernul englesu așteptă espicări în această privință.

Adunarea generală a comitatului Sibiu.

În adunarea generală dela 20 Iuliu n. a comitatului Sibiu veni în desbatere emisul ministrului de interne asupra hotăriri adunării generale, ce s'a luat cu privire la apelul „reuniunii ardelen de cultură,“ séu mai corect reuniunii de maghiarizare. Comisiunea permanentă propuse următoarea rezoluțiune:

„Adunarea comitatului în—deplină conștiință, că ea prin primirea hotăriri dela 28 Martie a. e. și-a implinit datoriă patriotică ce nu se pōte refușa și și-a datu expresiune iubirei neschimbătoare cātră patria comună a tuturor nēmurilor unite sub corōna ungurească, că prin urmare în această hotărere și în această motivare nici nu s'a exprimat vre-o antipatiă în contra limbei oficiale a statului și în contra concetățenilor noștri maghiari;

Mai departe în conștiință de aceea, că ea cu acea hotărere și-a exercitat dreptul de liberă exprimare a opiniilor, ce i-lu dă fiecărui comitat legea, și că nu s'a demisit în nici o critică tendențioasă și réutaciōasă a legilor sancționate și a măsurilor guvernului;

Precumpnind în fine aceea, că tonul înaltului emisu dela 21 Aprilie 1885 Nr. 20801, — în care această adunare a comitatului se timbră de lipsită totalu de simțăminte față cu interesul publicu și alu statului, precum și de pōtrunsă de celū mai aprigu nepatriotism — nu lasă să apară de dorit o nouă lămurire, dar așa ceva ar fi și de prisosu, deoarece vederile acestei juridicțiuni sunt arătate în hotărerea dela 28 Martie — *în simplu la cunoscință părerile Esclenței sale d-lui mi-*

nistru de interne, exprimate în emisul respectiv, precum și anularea desu amintitei hotăriri.“

Adunarea a primitu neschimbată propunerea comisiunei permanente.

SCIRILE DILEI.

Concertu la „Pomul verde“. Măne, Joi în 11 Iuliu st. v., va fi concertu alu muzicii orășenești în grădina dela „Pomul verde“ și domni solisti Max Krause (violină) și Otto Seidler (Oboe) se voru produce. Atragemu atențiunea publicului român asupra acestor interesante concerte ce se dau Joia în numita grădină și la cari se intrunesc unu publicu frumosu și distinsu.

În Biserica-albă Sêrbii radicali au ținutu o conferință, în care s'a luat rezoluțiunea, d'a se stabili ca primul punctu alu programului loru ridicarea unui protestu în contra numirii patriarhului Angyelic. Peste totu Sêrbii sunt în plină activitate pentru alegerea deputațiilor la viiteriu congressu bisericescu.

Din „Programa gimnasiului superioru gr. cat. din Blașiu pe a. 1884/5“ se vede, că la gimnasiu pentru propunerea obiectelor ordinare numărul profesorilor împreună cu directorul a fostu 15; ér pentru celea extraordinare 3. Numărul scolarilor înscriși la gimnasiu a fostu 413, — și în specie: în cl. I. 71. II. 71. III. 44. IV. 56. V. 47. VI. 43. VII. 37. VIII. 44. Din aceștia au desertat în decursul anului 19, a murit 1, — și așa cu finea anului scolaric au rămasu 393. Din cei rămași au fostu a) după naționalități: români 391; 1 francesu, 1 israelitu; b) după confesiune: gr. catolică 341; gr. orientali 50; rom. cat. 1; mosaicu 1; c) după progres: eminenți 28; celū puțin bun 65, celū puțin suficient 212; cu nesuficientu din 1 studiu 50; din mai multe 38. Beneficiați au fostu: cu stipendii 44; cu pâne 182. La esamenul verbalu de maturitate s'ua admisu 40 scolaru ordinari și esaminați ai clasei a VIII-a. Trei au repășitu de bună voiă, ér unul nu s'a admisu la verbalu. Dintre cei 39 s'au judecatu: a) „maturu“ cu prestațiune „eminente“ 5, b) „maturu“ cu prestațiune „bună“ 11, c) „maturu“ 15, d) „nematuru“ relegați la repetirea esamenului după 3 luni 6. Relegați la repetire după 1 anu 2. Suma 39.

Tinerimea studioasă din Tohanul vechiu va arangia Duminecă în 2 Augustu st. n. 1885 o petrecere de vëră, care va fi premersă de o ședință literară, în edificiul scolastic. Venitul e destinat pentru înființarea unei „Bibliotecu populare.“ Programa ședinței literare este următoarea: 1. „Cuventu de deschidere,“ rostitu de Al. Popu. 2. „Ambulanța crucei roșii,“ poesiă de G. Sionu, choru mixtu dirig. de G. S. Tomasu. 3. „Insemnăteaza școlei,“ disert. de D. Popu. 4. „Copila română,“ poesiă de I. Vulpeanu, declamată de D-ra C. Popu. 5. „Păcală și Tandală,“ dialogu de V. Alexandri, susținutu de Oct. Popu și S. Zehan. 6. „Tricolorul,“ poesiă de C. Porumbescu, choru bărbătescu. 7. „Insemnăteaza industriei de casă,“ disert. de St. Iozonu. 8. „Răsbunarea lui Statu-Palmă,“ poesiă de V. Alexandri declamată de N. Popu. 9. „Unu trilogu“ de T. Petrișoru, susținutu de Ioan Boita, G. Pantea și N. Vodă. 10. „Din povestea vorbeu“ de A. Pannu, predat de G. Babeșiu. 11. „Calcă Române,“ poesiă de Bengescu, choru mixtu. — În decursul pauzei 9 tineri în costume naționale voru juca jocuri istorice „Călușerul și Bătuta.“

— Inceputul la 3 ore p. m. precisu. Intrarea de persionă 1 fl., de familiă 2 fl. Președintele comitetului arangiatoru este d. Drd. Al. Popu, secretaru d. Oct. Popu.

Comisiunea de direcțiune a reuniunei economice din Arad, după o desbatere amănunțită, a hotărît să adreseze guvernului o representațiune, în care se exprimă în contra încheiării convențiunii comerciale cu România precum și în contra importului scutitu de vamă a cerealelor române, mai departe intervine ca să nu se permită importarea porcilor și vitelor cornute din România.

S'a constatat oficialu, că între vitele din Seghedin s'a ivitu bōla de unghii. De aceea țergul de porcu dela 24 Iuliu n. și celū de vite cornute dela 26 Iuliu n. se va ținea numai aplicându-se măsurile veterinare necesare. De asemenea se raportază din Timișōra, că în unele comune rurale din acelu ținutu s'a ivitu bōla de gură și de unghii și că aceste comune s'au închis. Totu bōla de gură și de unghii băntue și vitele cornute din mai multe locuri din comitatul Pestei. Bōla se întinde totu mai multu.

Judele comunalu din Șibotu, Vasilie Măndeanu a fostu omoritu, Duminecă nōptea spre Lunu pe când dârmea în curte, de nisce făcători de rele, până acum necunoscuți. Sărmanul omu era de o onestitate rară și iubit de consătenii săi, căroru multu bine le-a făcutu.

În unele părți ale țerrii lupii facu mari stricăciuni. Așa de curëndu pe hotarul Clușului lângă unu podu alu căii ferate au stășiatu 2 cai ai duor sêrmōni cărăuși.

Pe linia căii ferate Pesta-Brașov-Predeal se întemplă mai în fiecare și pungășii mai mici séu mai mari, scrie „Sieb. Deutsch. Tagblt.“ Călătorii să fîă cu băgare de sēmă.

Alaltêr se lățise în Clușu scirea că a murit Bismark. Senzațiunea era mare. Șovinisti ungori își punu cestiunea, că ore ce mai are să se întemple după mōrtea bunului amic alu lui Andrassy. Spaima însă n'a durat multu, ne spune o fōiă clușiană, căci a eșitu la lumină că a murit în adevêr Bismark, dér nu Otto Bismark, ci Demetriu Bismark, nu cancelarul germanu din Berlinu, ci unu dulgheru din Metz. Constătându-se acesta au scăpatu Clușenii de marea grijă, cum se pue lumea la cale în lipsa puternicului cancelar.

De lângă ruinele Ulpiei Traiane, Iuliu 1885.

Multe sunt neajunsurile omenirii, dar mie așa mi se pare, că poporu mai lipsitu de mijloce și mai apesat nu pōte să existe ca și la noi.

De unu timp încōce ne-a pus pe cugete „Convențiunea comercială cu România.“ La noi în comunele nōstre nimeni nu scie de întrebările puse de ministru în cauza acesta. Se voru fi pus ad acta undeva, nu sciu unde. Și ore cui îi strică? În totu casul nou. Poporul nostru din jurul Hațegului până la Caransebeș-Mehadia se nutreșce cu cucuruz totu din România cea fructiferă, căci câtu produce pământul nostru nu e de ajuns. Numai odată-mi aduc aminte că s'a ruinat un tunel lângă Mehadia și împedându-se comunicațiunea cu România, îndată valōrea cucu-

FOILETONU.

Corespondență între I. Ghica și V. Alexandri

(Scrișōra XX. După „Convorbiri literare.“) (Urmare.)

„Știi, Ștefanache, că de nu eram eu, priatipul Zamfiru, o pățai, puiule, cu Mavrogheni? eu te-am scăpatu!“

La aceste cuvinte se scōlă unul dintre jucătorii de țintaru și-i dicu cu vioiciune:

„Și gândesc, mă ticălosule, că tu l-ai scăpatu? Mavrogheni era pui de om, mă! Ala când punea ghiara pe câte unul, ca d'alde dumnului, mă! îl juca în labe cum jocă pisica pe șōrece, mă! ținea cu sêracii, mă! așa se știi tu, mă! Pe boerii îi strîngea de gât, mă! numai ce-i audiai: Miore!..... ș'atata le era, mă! unde în țilele lui se veț tu cerșitorii pe ulițe! îi strinsese pe toți, mă! la spitalu la densusu, și-i ținea pe bere și pe mâncare, mă! Mi-aduc aminte că într'o nōpte era unu frigū, mă! de crepa lemnele și petrele, și i-a fostu milă de sêraci, mă! se nu degere și-a poruncit de le-a prinsu de cece mangale cu cărbuni ghiveci, mă! și până în țiuă nu mai sufla niciunul, mă! Și se dicu tu că tu l-ai scăpatu pe dumnul?.... Ptui!.... nu ție rușine o-brazului, omu bêtrenu, în totă firea! L-a scăpatu Dumneșcu sfântul, mă! că e mai puternic, mă!...“

Acelu care vorbea astfelu era protejatul Banului Ghica; era vestitul Manea Nebunul.

„Ai dreptate, Maneo! intrerupsu Bălțărețu, ai vorbitu ca unu omu cu minte; m'a scăpatu Dumneșcu și sfântul Spiridonu, făcătorul de minuni.“

— Nu sunt eu numai de florile mărilor printipulu Zamfiru; când t'ei mai afla la strimțore, vino de-mi spune mie că te scapu.

— Așa! vorba aia, știi, până la împêratul te trece suflatul.... țise celălaltu jucător de țintaru, care sta gânditor cu unu bobu în mână, — unu spênu cu trei fire de barbă, slabu și sfrejit, numai pelea și osul de densusu, sbârcitu și bondocu, mititelu ca unu copil, dar elegantu la haine, încinsu cu tacit și purtându ceasornicu cu lanțu la brêu. Acesta era Sgabercea, fêt-frumosu din curte dela Dudescu; elu adăoga:

„Dar nu dicu că eu era s'o pațu și mai réu cu Mavrogheni! cășunase pe mine: ba nu! că se-mi dea fie-sa și mai multe nu... Dar o luam eu p'aea?!“ și încep se cante de doru oftându:

„Oh! Ilinco, moru! — Tăceți din gură, nebuniloru, țise unu logofêtu, se ne spue conulu Ștefanu cum a fostu când era sê-lu arunce Mavrogheni de susu din Turnul Colții?“

— Așa e nene Ștefane, întrebă unu fecioru de boieru, că Mavrogeni era Arapū Negru, cu buza d'o palmă

și cu colții scoși afară ca de mistreț? Dumneata l-a vêđutu d'apropu; se dicu că avea gură la ceață, pe unde scotea oșele când înghitea mielul nemestecat.

— Nu e adevêratu, coconașule, rêsponse unu logofêtu bêtrenu; nu l'am vêđutu eu când trecea cu alaiu? Era omu ca toți omenii, alata numai că avea dintii de oțel, uite, îi aducea saci cu rubiele și cu icosari, îi băga în gură, îi făcea prafu cu dintii, ș'apoi îi înghitea. Era scrisu pe mână și pe picioru cu slove turcesci pe sub pele, țipărite cu erbă de pușcă ca să nu se lipescă glonțulu de densusu. Ce a mai trasu pașă dela Rușiculu până l'a omoritu; numai cu iataganul i-a putulu veni de hac!

— Ci lăsați se ne spue nenea Ștefanu cum a fostu când era sê-lu arunce din clopotniță, repetă ténêrulu băiatu.

Și Bălțărețu încep povestirea:
„Era cam pela Vinerea mare, când mă pomenescu până în țiuă că mă chiamă Vodă; dicu îndată de-mi pune șeua pe cal și alergu la Curte. Mavrogheni sta la ferêștră; cum mă vede se dă josu în capulu scării, sare ca o maimuță pe armasaru, par'că-lu vêđu, bată-l Dumneșcu! cu poturi scurți până la ghenunchi, piciorile gōle în iminei, minteanu fără mânic și legatu la capu turcește. N'apucasem se mă dau după cal, și-mi dicu: „Vino după mine!“ și o retěză la fugă la dealu, d'alina

ruzului s'a urcatu așa de tare, încât s'erăcimea sta să pără de fōme. Rară timpū e acela să nu fiă în piața Hațegului cucuruzū din România. Apoi în Caransebeșu cu atâtū mai vĕrtosū nu lipsese. În Hațegū veniau turme nenumĕrate de porci, dĕr acum imi spune unū țĕranū cā numai la vre-o 200—300 le mai e permisū să intre și după aceea se interđice de a mai trece. Afacerea cu porcii dela Steinbruck a ajunsū și la urechile țĕranilor nōstri.

Pre lângă necazurile cele multe ne mai îngreunĕză situațiunea și oficialii nōstri și anume: Notarul nostru nici nu șede în cerulū lui, cu tōte cā ar trebui să ședă celū puținū în una din cele patru comune, decā nu chiar în centru. Are cunosciŕă comitele supremū despre acĕsta? Amū dori să scimū paragrafulū acela de lege, care îi permite să ședă afarā din cercū.

Mai încă una: Comuna Bonțarulū inferiorū, fiindū în procesū cu muntele cu o familiā aristocraticā numitā Simeny, era să fie lipsitā de elū pentru totdeuna, decā nu interveneu doi reprezentanți ai comunei, Dionisiu Raca și Vidu Aglicieriu, carī esplicāndū poporului lipsele ce pōte suplini unū munte, astfelū furā necesitatī sĕ-lū rĕscumpere cu 16,000 fl. v. a. și o parte din pādurea de fagū sĕ o folosescā fostulū proprietarū în decursū de 20 ani cānd va voi sĕ o taiā. — Astfelū stāmū noi cei de pe lângă ruinele Ulpiei Traiane. De altādatā voiu mai serie, cā multe suntū de scrisū. Severū.

Partea economică.

Deșiu, 8 Iuliu 1885.

Aduarea din 19 c. a posesorilorū primindū propunerea făcutā de inspectorulū supremū de hotarū Adalbert Kis, a luatū concludsulū d'a aranja la tōmnā o espozițiune localā de pōme și struguri. S'a alesū o comisiune pentru facerea unui planū—proiectū, în persoanele d-lorū Dr. Francisc Fekete Solyom, ca președinte, Adalbert Kis, ca vice-președinte, Dr. Lazarū Petco, Augustū A. Nicōrā, Nicolae Oprea, Carol Csōr, Alesandru Szōcs parochulū ev. ref., Andreiu Kovats inspectorulū de hotarū și Francisc Dobay marele proprietarū.

Hotarulū Devei tocmai acum ni se comasĕzā prin intelēpta și energica conducere a judeului Francisc de Gyārfā. Incātu pentru sōrtea micilorū proprietari atātū judele cātū și inginerii Ignatū Lāszlō, Szentirmai, Lázār Farkas și Antoni au doveditū interesulū recerutū, dreptatea și tōtā bunā-voința, așa încātū se sperā, cā nici nu vorū obveni de locū apelate. Nimenea nu credea în așa ceva înaintea comasării, de-orece hotarulū nostru pe jumĕtate e periclitatū de esundările Murēșului și ale Cernei. Micii proprietari până la 20 jugere, partea cea mai mare Romāni, cadū mai toți în apropierea orașului, în locuri neespuse. Dar despre acĕsta mai tārđiu. Destulū, cā ne cade însutitū de bine, cānd față cu șovinismulū de tōte țilele mai dā D-deu omeni de inimā și cavaleri ca judele amintitū, carele își implinesce în conștiință chemarea sa. Inima deschisā a muncitorului brațū românū nu-i va șterge amintirea și-i va fi recunosctōrū în tōtā viēta sa.

Deodatā cu sĕvĕrșirea completā a comasării, la tōmnā sĕu la primăverā sistema culturii vechi a pământului va trebui să înceteze și alta nouā, mai māiestritā și așa đicēndū de totū practică va trebui să se introducā, decā nu vomū vrea cumva să ne ruināmū cu totulū. Proprietarii inteligenți romāni, dintre cari — harū Domnului — vre-o trei au o economiā frumu-

șică și suntū de modelū, precum: în cultura vitelorū nobile d. Nicolae Oprea, care produce cele mai frumose și nobile soiuri de vaci și porci, Georgiu Nicōrā pārintele, care a introdusū singurulū până în điuade ađi cu mare succesū instrumentele economice moderne și cultura raționalā a pământului; junele proprietarū Augustū Nicōrā, care e unū pomologū pasionatū și manipulezā vinuri, și d. Dr. Lazarū Petco, proprietarū mare, arū avea chiamarea să ținā poporului prelegeri practice despre reformele economiei moderne, a-prope necunoscute țĕranului românū.

Esopițiunea dela tōmnā, să sperāmū, va îngrijī, ca țĕranulū românū să pōtā avea puținā de a invĕta ceva. Onōrea și demnitatea membrilorū romāni din comitetulū aranjarōrū, suntemū siguri, vorū face cele trebuinciose, ca poporului să i se dea prelegeri practice cu acea ocaziune în limba lui, numirile să fie unguresci și romānesci și în genere tōtā esopițiunea să fie productulū fraților Siamī, o conlucrare adevĕratū frātĕscā. Dee Dumneđu!

Insoțirea de creditū și anticipațiune „Hunedōra“ infloresce preste așteptare, ratele încurgū regulatū pentru solvirea obligațiunilorū. Din considerațiune cātrā miculū capitalū și a marei cereri de banī și cu scopulū ca mai cu sēmā țĕranulū să se pōtā ajutama, imprumulū celū mai mare de aci înainte va fi celū multū de 100 fl.

Cu rezervā și regretū vinū a denunța totodată și o veste compromiștōre pentru d. președinte alū tribunalului reg. de aci, a d-lui Dr. Solyom Fekete Ferencz. Se scie cumcā funcționarulū sub-alternū alū cărții funduare de aci, maghiarulū Fornszeck, ocupā de vre-o 6 ani postulū de secreteerū alū casei de păstrare maghiare „Hunyad“ din locū; amintitulū, omū diliginte, după ce și-a făcutū datorințele în oficiu, și-a mai ocupatū timpulū liberū și cu agendele casei de păstrare și cu puțințica sa economiā, ce o are. Prea bine, onōre lui. Ceea ce a pututū face unū maghiarū la o bancā maghiarā 6 ani — și noi đicemū cā-i servece spre onōre — conoficialului romānū alū acelui tribunalū, d-lui Alexandru Czura, sub acelēși condițiuni, pre lângā o diligență esemplarā și purtare onestā, nu-i permitū agendele oficiōse, cari arū suferi (?), abia de-o lunā în-ōce.

Se înțelege. Unū românū, carele mănāncā pāne maghiarā (?), nu pōte ajutorā în orele sale libere o întreprindere economicā speculativā romānescā — pardon! dacoromānā — din carea s'arū putē cumpĕra cu timpulū D-deu scie cāte mii de arme sistema Davila.

Amū dori cu toții, ca vestea de mai susū să nu se adevĕrescā și eu suntū primulū carele imi cerū scusele mele d-lui președinte alū tribunalului, pentru cā am denunțatū o faimā falsā încā înainte d'a se fi concretisatū. Nici nu presupunemū așa ceva despre d. președinte.

Așa să fiā și bine va fi.

Opincarulū.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

GASTEIN, 22 Iuliu. — Impĕratulū germanū a sositū eri sĕra în deplinā sāmānitate.

LONDRA, 22 Iuliu. — Intre cabinetulū englesū și între cabinetulū rusū se schimbā depēși în continuu. Rusia a îmānatū propunerī nouē cu privire la punctele de litigiu.

DIVERSE.

O excursiune cu bilete pentru cāni. — „Optū bilete de militarī spre Frankfurt, đise unū sergentū șefului dela stațiunea R. — „Imi pare rău, domnule sergentū, dĕr nu mai suntū,“ rĕspunse șefulū de stațiune, „bilete de classa III-a n'o să voiți, classa I și classa II nu vĕ potū da.“ — „Lucru fatalū“ — „Stați, domnule sergentū, luați 8 bilete de cāni, cari costā totū atāta ca și biletele de militarī, atunci tōte greutățile s'au înlāturatū.“ — „Adā încōce biletele!“ đise sergentulū, le luā și le împārți între risetele camarășilorū. Cānd fericitī posesorī ai biletelorū de cāni în timpulū călătoriei voiau să începā să latre, nu li se incuviințā acĕstā plăcere, cu tōte cā aveau bilete de cāni, totuși militarī sciurā sĕși petrecā fōrte bine în pozițiunea lorū.

Unū mormonū. — Unū bogatū comerciantū din Galați M. M..., tatā a 4 fete tinere drāgălașe, a primitū acum câteva lunī în casa sa pe unū june Americanū, fōrte inteligentū și distinsū, care i-a fostū recomandatū cu căldurā de unū corespondentū alū sĕu. În điuā urmĕtōre, diminetā, amabilulū gentilmū se prezentā la M. M..., și ilū întrebā cāte ceva în unele cestiuni. — „Domnule, đise Americanulū cu solemnitate, iubescū pe ficele d-vōstrĕ și viu ca să vi le cerū în căsătōriā...“ — „Cum?... tōte patru!...“ strigā tatālū de familiā. „Dōr sunteți nebunū!...“ — Nu, domnule... Sunt mormonū!...“

Werrdoh. — Doi provinciali intrarā în „Cafĕ Bauer“ din Berlinū. Pe cānd ei, orbiți de strālucirea ce li se infātășa, se așodau la o masā, le rĕsunā la urechī încurcāta întrebare: — „Ce poftescū domnii? Melange sĕu Negru?“ Confuși se uiturā unulū la altulū, nepricepĕndū de locū întrebarea chelnĕrului, pentru cā n'aveu nici o cunoștință de filologia cea modernā a chelnĕrilorū. Totuși se reculeserā iute și se rugarā ca să li se dea timpū de gānditū. — „Ce să luāmū?“ se întrebārā ei. Atunci strigā unū domnū, care ședea la o parte: „Chelnĕrū, verre d'eau!“ și îndatā aduse celū chematū unū paharū, cu unū conținutū albū și transparentū. — „Aha“, điserā amĕndoi, „sĕ probāmū și noi odatā acĕsta.“ — „Chelnĕrū, adā-ne și nouē așa ceva!“ — „Ce voescū domnii?“ — „Na, unū paharū de acela cum ați adusū acum acelui domnū.“ — „Nu înțelegū, đĕu, nimicū“ — „Na, la dracu, unū paharū Werrdoh!“ Zimbindū dispare chelnĕrulū și aduce îndatā lucrulū doritū pe masā înaintea domnilorū. Aceștia gustā și apoi se uitā unulū la altulū. — „Cum îți place?“ întrebā unulū. — „Hm!“ rĕspunse celălaltū, „eu credū, cā trebuie să bea omulū multū, pentru a'i cunoșce gustulū.“ După ce au golitū paharele chemarā pe chelnĕrū. — „Ce costā?“ întrebārā ei. — „O, acĕsta nu costā nimicū,“ fū rĕspunsulū. — „Acĕsta nu costā nimicū? Nu, amiculū meu, rău ne cunoșțeti. Noi nu suntemū Nassovienī.“ Cu cuvintele acestea puse unulū chelnĕrului o marcā în mână și amĕndoi părăsirā localulū. Eșiți afarā, đise unulū: — „Decā n'asū fi auditū apriatū, cā am bĕutū Werrdoh, așū fi cređutū cā este apā.“

Rectificare. — La scriile telegrafice din numărulū trecutū (152) rĕndulū 6 este a se ceti: „Nu se pōte abate nici dela direcțiunea“ ș. c. l. în rĕndulū alū 15-lea în locū de „prescriere“ este a se ceti „proscriere“; ér în rĕndulū 29 este a se ceti: „sĕ nu fie începutulū, ci încheierea studiilorū academice“; în rĕndulū 31 este a se ceti: „superintendentulū....“

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

mĕ țineamū de dĕnsulū. D'odatā vĕdū cā se opresce la Coltea, descalicā, intrā în bisericā, se inchinā la tōte icōnele, și cānd sĕ eșā stā la ușā și mĕ întrebā rĕstitū: „Trimis'ai haraciulū la Pōrtā?“ Eu îi rĕspunsei: „Da, Maria Ta, dar n'am gāsītū mahmudele și am fostū silitū de am pusū de-a topitū niște scule de aurū și tōtā argintăria cāte le aveam lāsate de unii și alții amanetū la mine, le-am făcutū bulgārī de aurū și de argintū și i-am trimisū la Stavracolu ca să-i batā la tarapanā cu turā de mahmudele și beșlicī. Așteptū din cĕsū în cĕsū să pice lipcanulū cu țidula pașii dela Rusciucū. — Aferim! imi đise, bātĕndū-mĕ pe spate, vino susū să mănāncī cu mine.“ Și-o ia la fugā pe scara clopotniței. Mĕ suiam după dĕnsulū gāfāindū, mĕ gādeam la cĕnștea cea mare la care am ajunsū și la căștigulū ce era să-mi aducā scorea cānd s'o duce vestea prin țĕrgū cā am māncatū cu Vodā la mĕsā. Cānd ajunserāmū susū de totū d'asupra clopotului celui mare, de unde veđi omulū josū numai cātū o vrabiā, d'odatā mĕ chiamā lângā dĕnsulū la țĕrestrue, și-mi đice: „Ia te uitā de aci; multā e pānā mĕsā?“ — Multū, Maria Ta, îi rĕspunse-i, de ar cādē cĕnștea d'aci, ar fi vai de elū; nici prafulū nu s'ar alege de dĕnsulū. — Știi c'am visatū pe sfântulū Nicolae ađi-țēpe? imi đice rĕđĕndū. — Ești bunū la Dumneđu, Maria Ta, și d'aia a venitū sfântulū să te vađā. — Așa rĕđi și eu, imi đise uitāndū-se în ochii mei, dar nu știi

cā mi-a đisū să te asvĕrlū d'acea josū. Cānd am auditū așa, am inghetatū; mi s'a tăiatū piciorēle și mi s'a muatū vinele, de era să cadū, fără să mai m'arunce cineva. Sciam cā era în stare s'o facā, fiara! Cānd audū încetșorū unū glasū cā-mi đice la ureche: „Đi-i cā ai visatū și tu pe sfântulū Spiridonū, ți-a cerutū sĕ-i aprindī o făclīā de cincī đĕci de punđi de banī și cā de te-o arunca după ferēstra aia, morī, și rĕmāne sfântulū fără luminare.“ Acelū care imi șoptea aceste cuvinte era Sava Arnāutulū. Repetai și eu vorbele lui ca papagalulū, clānștinindu-mī dinții în gurā de fricā. „Ei, dacā e așa, imi đise atunci Mavrogheni, trimite pe Sava să-i cumpere făclīa.“ Muiai condeilū în călimāriile dela brĕu, scrisei zarafului meu din hanulū Sfântului Gheorghe și peste o jumĕtate de ceasū, Sava se întōrse cu o luminăricā de trei parale; mi-o dete în mână, fācū cu ochiulū lui Vodā și ne deterāmū josū binișorū cu toții din turnū. Eram mai multū mortū decātū viu. Cum am ajunsū acasā, am cāđutū la așternutū și am zăcutū trei sĕptĕmāni de gālbinare.

— O sfecliseși, đise prințipulū Zamfirū.

— Ce o sfeclise, mă! n'aūđi cā era galbenū ca turta de cĕrā! Nu știi tu ce e gālbinarea, mă! față morcovului, mă! intrerupse Manea, și Sgaberba adăgā:

— Đi mai bine ca galbenii olandezī; Mavrogheni îi trāgea sufletulū de sfōrā.

— Toți boerii să mōrā, numai Manea și Banulū Ghica se trāescā, mă! strigā de-odatā Manea bātĕndū cu pumnulū în laviță, și se sculā cāntāndū cānteculū lui favoritū:

„Zon zon fivrilzon...“

„Ci tacā-ți gura, nebunule, ripostā supĕratū prințipulū Zamfirū, nu ți-am mai spusū de o miā de ori cā Filipescu e mai mare?“

— Nebunū ești tu, mă! pĕcătōsule, îi rĕspunse Manea. Ce adevĕcā pentru cā-mi đice mie Manea Nebunulū? da nu știi tu, mă! cā-mi đice așa, tocmai pentru cā nu sunt nebunū, mă! cum îți đice și ție prințipulū Zamfirū tocmai pentru cā nu ești prințipū, mă! Banulū Ghica sĕ trāescā, mă! sōrele sĕ-mi fie cu bine, ér luna s'o mănānce vĕrcolacīi, mă! Mavrogheni ținea cu Turculū, mă! Dela Turcū beșgugū, ér dela Neamțū calicā; Neamțulū umblā totū cu Ucīgā-l-tōca în buzunarū, mă! scōte focū și panglice pe nasū, mă! merge cu chinele la patalie călare pe porcū, mă! Franțuzulū în sborū pe susū ca paserea și Englezulū ca rața pe apă, ér Muscalulū porcōsū, cu ritulū d'unū cotū, mă! în tōte alea își bagā botulū. Voia la Dumneata ca la banulū Ghica! nu știi tu, mă! cā de n'ar fi nu s'ar povestī, mă!

(Va urmā.)

Cursul la bursa de Viena
din 20 Iuliu st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, Imprumutul căilor ferate, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Iuliu st. v. 1885.

Table with 3 columns: Item name, Cump. (buy), and vând. (sell). Includes items like Renta română, Renta rom. amort., Credit fonc. rural, etc.

Cursul pieței Brașov

din 21 Iuliu st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item name, Cump., and Vând. Includes items like Bancnote românești, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Nr. 668—1885.

Edict.

Maria Ghimbășianu din Zărnești a intentat procesul divorțialu contra bărbatului său Nicolau Georgiu Scurtu gr. cat. din Tohanul vechiu, carele o a părăsit cu necredință.

Insă ubicațiunea Inetului nu e cunoscută și așa acțiunea nu i-sa potut intimă.

Deci Nicolau George Scurtu prin acesta este provocat și citat ca în terminu de unu anu dela prima publicare a edictului să se prezenteze la subscrisul, alt-mentre se va da cursu liberu procesului intentat și Inetulu va fi suplinitu prin curatoru ad actum.

Presidiulu for. mot. gr. cat. de I Inst. a Vicariatului Făgărașului.

Alexandru Micu m. p.
Vicariu foran. gl. a Făgăraș. și
președ. for.

Nr. 4867—1885.

Publicațiune.

Să aduce la cunoștința publică, cumcă precumpărarea (preocupetulu) bucatelor este cu totă strictetea oprită, prin urmare fiecărui este interdișu de a cumpăra dela persoanele, ce vinu cu bucate la tîrgulu de săptămîna, bucate pe ulițe seu pe drumuri, în birturi seu case private în seu afară de barierele tacsei de pavagiu, oprindu aceste persone dela mergerea la tîrgulu de săptămîna.

Totu de asemenea este interdișu samsariloru cumpărarea, făcută pe sub mîna, de alte articole, precum: oue, paseri, pome, legumi etc. în dîilele tîrgului de săptămîna înainte de 10 ore.

Călcarea acestor dispozițiuni se pedepsece în sensulu ordinei de tîrgu cu o pedepsă în bani până la 10 fl. și în casu repetitu chiar cu o pedepsă în bani până la 50 fl. v. a.

Brașov, în 9 Iuliu 1885.

3—3 CĂPITĂNATULU ORĂȘENESCŪ.

Publicațiune

Tîrgulu de țera celu mai aprôpe a „St. Ilie“ în comuna B.-Lipova comitatulu Timișorei se va ține în 26 Iulie a. c. st. nou.

Tîrgulu de vite însu se va începe cu 2 dîile mai înainte.

Lipova, în Iuliu 1885.

ANTISTEA COMUNALA.

La filiala Albinei în Brașov se pôte aplică unu practicant, care posedă cunoștințe comerciale.

Cererile instruite cu documente sunt a se adresă cătră Direcțiunea filialei celu multu până la 5 Augustu a. c.

1—3

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules between various stations like Predeal-Budapesta, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Includes columns for train type (omnibus, accelerated, etc.) and departure times.